

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1205/2019
21.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Миливојевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Дејана Грујића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 61/19 од 07.05.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 596/19 од 10.07.2019. године, у седници већа одржаној 21.11.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Миливојевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 61/19 од 07.05.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 596/19 од 10.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 61/19 од 07.05.2019. године, окривљени Зоран Миливојевић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од пет година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 16.09.2018. године па надаље, до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене пресудом, те му је на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, а о трошковима кривичног поступка суд ће одлучити накнадно.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 596/19 од 10.07.2019. године одбијене су, као неосноване, жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, жалбе бранилаца окривљеног Зорана Миливојевића и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К 61/19 од 07.05.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Зорана Миливојевића, адвокати Дејан Грујић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и става 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од одговорности или да исте укине и предмет врати надлежном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по ЗКП не могу заснивати, пре свега на потврди о привремено одузетим предметима од грађанина Зорана Миливојевића ОП РС ПУ Београд УКП ОБПОК КУ 14889/18 од 16.09.2018. године; записнику о физичкохемијском вештачењу број 20162/18 од 17.09.2018. године и извештају о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом од 16.09.2018. године, с`обзиром на то да су исти прибављени без наредбе за претрес односно због непостојања претпоставки за претрес аутомобила окривљеног Зорана Миливојевића, без наредбе суда и без обавештавања тужиоца.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је: „ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, **да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ**, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка,“ док је ставом 2. прописано „у **циљу испуњења дужности из става 1.** овог члана полиција може: да тражи потребно обавештење од грађана; **да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага**; да за неопходно потребно време, а најдуже до осам часова ограничи кретање на одређеном простору; да предузме потребне мере у вези са утврђивањем истоветности лица и предмета; да распише потрагу за лицем и предметима за којима се трага; да у присуству одговорног лица прегледа одређене објекте и

просторије државних органа, предузећа, радњи и других правних лица, оствари увид у њихову документацију и да је по потреби одузме; да предузме друге потребне мере и радње. О чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени или одузети, саставиће се записник или службена белешка.“, док је ставом 4. прописано: „о предузимању мера и радњи из става 2. и 3. овог члана полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања, обавештава јавног тужиоца“.

Из списка предмета произлази да су овлашћена службена лица МУП-а РС ДП ПУ за Град Београд УКП Одсек за борбу против организованог криминала, у складу са својим овлашћењима из члана 286. став 1. ЗКП, јер су постојали основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, на лицу места, у месту ..., а затим у службеним гаражама ПУ за Град Београд предузели потребне мере да се пронађу учиниоци кривичног дела и да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, те су прегледом путничког возила, пртљага и путника као једног од прописаних овлашћења пронашли супстанце које се налазе на списку Правилника о утврђивању психоактивних контролисаних супстанци које су одузете од окривљеног. О пронађеним и привремено одузетим предметима сачињена је потврда МУП-а ДП ПУ за Београд УКП Одсек за борбу против организованог криминала КУ 14889/18 од 16.09.2018. године коју је сачинило овлашћено службено лице - Јован Девећ, коју потврду је без оспоравања садржине и без изношења примедби потписао и примио сам окривљени Зоран Миливојевић, а приликом предузимања ове доказне радње - прегледа возила овлашћена службена лица су сачинила извештај о форензичком прегледу места као и фотодокументацију са ознаком Кт 100-2253/2018 од 16.09.2018. године. У смислу члана 286. став 4. ЗКП о предузетим мерама и радњама полиције од 16.09.2018. године обавештен је Виши јавни тужилац у Београду који је, након тога, под бројем Кт 799/18 - 17.09.2018. године донео наредбу о узимању биолошког материјала од Зорана Миливојевића као и фотографисање и дактилоскопирање истог у смислу члана 140. ЗКП, те наредбу за изузимање биолошких трагова са предмета кривичног дела пронађених прегледом путничког возила „...“ којим је управљао окривљени тада осумњичени Зоран Миливојевић, као и наредбу за израду неспорног ДНК профила букалног бриса од окривљеног тада осумњиченог Зорана Миливојевића, а које вештачење ће обавити Центар за генетику у Београду, као и наредбу за физичкохемијско вештачење материје коју су полицијски службеници пронашли приликом прегледа возила „...“ којим је окривљени тада осумњичени Зоран Миливојевић управљао 16.09.2018. године.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд налази да су докази: потврда о привремено одузетим предметима од грађанина Зорана Миливојевића ОП РС ПУ Београд УКП ОБПОК КУ 14889/18 од 16.09.2018. године; записник о физичкохемијском вештачењу број 20162/18 од 17.09.2018. године и извештај о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом од 16.09.2018. године прибављени у законито спроведеном поступку у складу са одредбом члана 286. став 1. до 4. Законика о кривичном поступку.

Дакле, Врховни касациони суд налази да побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2.

тачка 1) ЗКП, а супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног су оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић